

ת"פ 6932/05 - מדינת ישראל נגד עלاء הלסי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 21-05-6932 מדינת ישראל נ' הלסי(עוצר) ואח'

בעניין:	המאשימה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	עלاء הלסי

זכור דין

.1.

העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של סיכון חי אנשים במידה בנティיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977, ובעבירה של תקיפה בנסיבות חמימות - עבירה לפי סעיפים 382(א)+379(א) לחוק העונשין.

על-פי עובדות כתוב האישום, בתאריך 25.4.21 נהג הנאשם ברכב בדרך חברון בירושלים. ברכב נסע גם אחיו של הנאשם. באוותה עת נגג גם המתلون, ברכב אחר, בדרך חברון. זמן קצר לפני כן אירעה התקלות כלשהי בכਬיש בין הנאשם ואחיו לבין המתلون, שבעקבותיה פנה המתلون עם רכבו מדרך חברון לרחוב האומן. הנאשם פנה בעקבות המתلون לרחוב האומן. במהלך הפניה פגע רכב המתلون ברכבו של הנאשם. בתגובה לכך ניסה הנאשם לחסום את רכבו של המתلون אך המתلون התחמק ממנו. מיד לאחר מכן נצמד המתلون עם רכבו לרכבו של הנאשם כך שני הרכבים התקדמו מעט ברחוב האומן כשהם צמודים אחד לשני. או אז, נגח המתلون עם רכבו את רכבו של הנאשם והמשיך בנסיעה כשהנאשם אחריו. לאחר כ-600 מטר עצר המתلون את רכבו ברמזור אדום, והנאשם ואחיו עצרו את רכbum מאחוריו. מיד עם עצירת הרכב יצא אחיו של הנאשם מרכבו הנאשם, ניגש לרכב המתلون ופתח את הדלת הימנית הקדמית שלו. במקביל לכך יצא המתلون מהדלת השמאלית של רכבו, והחל לרידוף אחר אחיו של הנאשם. באוותה עת יצא גם הנאשם מרכבו, ניגש לתא המטען של הרכב, והוציא ממנו מפתח ברגים, רץ לכיוון המתلون והשליך את מפתח הברגים לעברו, זאת כאשר המתلون רץ לכיוונו של הנאשם. בהמשך לכך היכו הנאשם ואחיו את המתلون באגרופים תוך שעובי אורח ניסו להפריד בין הניצים. בשלב מסוים הצליח המתلون להשתחרר מאחיזתם של הנאשם ואחיו. המתلون

נמלט חזרה לרכבו וטור כדי כך אסף מהכבש את מפתח הרגלים שהשליך קודם לנאשם. המתלוון ניגש לעבר רכב הנאשם, הטיח פעמים את מפתח הרגלים בשמשה הקדמית שלו, שבר באמצעות מפתח הרגלים את המראה הימנית של הרכב, ונכנס חזרה לרכבו. לאחר מכן המשיך המתלוון בנסעה ברוחב האומן כאשר הנאשם ואחיו נסעו ברכבם אחריו. כשהגיעו שני kali הרכב לכיכר הסטובב המתלוון עם רכבו בכיכר. או אז, נגמרה הנסיעה עם רכבו של המתלוון. כתוצאה מכך רכב המתלוון נדחף קדימה, עליה על אי תנועה בכיכר ופגע ברכב של עובר אורח שנסע לפניו. לאחר הפגיעה נמלטו הנאשם ואחיו מהמקום ברכבם, אך הם חזרו למקום כעבור מספר דקות כאשר הגיעו לשם כוחות משטרה. כתוצאה ממשמעי הנאשם ואחיו נגרמו למיתלון שריטות בפניהם, ברגליים ובידיים.

כאמור, הנאשם הודה במיחס לו והורשע בעבירות הנ"ל. צוין כי בתבילה נכלל בכתב האישום גם אחיו של הנאשם, אשר לו ייחסה רק עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, אך כתבי האישום הופרדו. כמו כן צוין, שלאית המשפט המחויז הוגש כתב אישום גם נגד המתלוון בשל חלקו בפרשה, בגיןו מיחסות לו עבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת וחבלה במידה ברכב. ההליכים בעניינו של המתלוון טרם הסתיימו.

2. הראיות לעונש

הנאשם לא ביקש שייערך תסוקיר בעניינו.

המאמינה הגישה גילוי הרשעות קודמות של הנאשם, הכוללת שתי הרשעות קודמות. הרשעה אחת היא מיום 23.2.22 בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בגין הרשעה זו נגזר על הנאשם עונש של חודש מאסר על תנאי. הרשעה השנייה היא מיום 31.5.20, ובמסגרתה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של היקף לרכוש במידה ותקיפה סתם, ונגזר עליו עונש של 4 חודשים מאסר על תנאי. על-פי עובדות כתב האישום שעמד בבסיס הרשעה השנייה (תע/2), מדובר באירוע שהתרחש ביום 11.8.17, במהלך ניסת הנאשם לעקוף את רכבו של המתלוון, ולאחר מכן לא הצליח לבצע את העקיפה עצר הנאשם את רכבו ברמזור ליד רכב המתלוון, יצא מן הרכב, נתן מספר סטירות למיתלון, ואף בעט בדלת הנהג של רכב המתלוון.

המאמינה הגישה גם תדייס רישום פלילי - תעבורה של הנאשם, אשר כולל 23 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (שלוש עבירות), נהיגה ברכב לא תקין שהשימוש בו אסור (שלוש עבירות), ונוהגה ברמזור אדום. כמו כן הגישה המאמינה תמונות של השrittenות והחבלות שנגרמו למיתלון (תע/4), ודיסק עם סרטונים המתעדים את האירוע (תע/5).

הנאשם הגיש כראייה את כתב האישום שהוגש נגד המתלוון (נע/1).

3. טענות המאמינה לעונש

ב"כ המאמינה טענה כי הנאשם פגע במעשי פגעה חמורה בערך המוגן של שלמות גופו של אדם.

המואשימה עמדה על כך שמדובר באירוע מתגלגל שבו יכול היה הנאשם לחזול ממעשו, אלא שהוא בחר להמשיך ולרדוף אחרי המתלוון ולנהוג באלים. ב"כ המואשימה טענה כי בעוד באירועים "קלאסיים" של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת סיכון החיים הוא תוצאה לוואי של ניסיונו של אדם חדש לבסוף מפני שוטרים, הרי שבמקרה שלפניו מדובר למי שיזם את הנהיגה המסוכנת, כך שהנהיגה המסוכנת הייתה מטרה בפני עצמה ולא רק תוצאה לברירה מרשות החוק. ב"כ המואשימה הדגישה כי מעשי הנאשם גרמו לפועל לנזק גופו ואף לנזק רכוש. המואשימה הפתהה לפסקי דין בהם נקבעו בנוגע לעבירות של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת מתחמי עונישה של 30-60 חודשים מאסר, ואף עד 7 שנות מאסר. לאור כל האמור טענה המואשימה, כי בענייננו יש להעמיד את מתחם העונש 3.5-7 שנים מאסר בגין צירוף עונשים נלווים לרבות פסילת רישוון. לנוכח הודהה הנאשם מחד, ובערו הפלילי מайдן, טענה ב"כ המואשימה שיש למקום את עונשו של הנאשם בשלוש התחותן של מתחם העונש ההולם, ולגוזר עליו עונש של 42 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלוון ופסילה מלאהציק רישוון נהיגה.

.4

טייעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוני כי עניינו של הנאשם נמצא ברף הפחות חמור של עבירות סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, זאת מושם שהמתלוון הוא שיזם את האירוע ואך גם ברכבו של הנאשם, ומושם שהמקרה שלפניו לא כלל בrichtה מכוחות משטרת. לטענת ב"כ הנאשם המקרה שלפניו דומה יותר למקירים של נהיגה פוחצת ברכב. בהמשך لكن טען ב"כ הנאשם שהפסיקה שהציגה ב"כ המואשימה לא תואמת את נסיבות העניין, וממילא גם מתחם העונש ההולם איננו توأم את נסיבות ענייננו. ב"כ הנאשם טען כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 6-24 חודשים מאסר, וכי יש למקום את עונשו של הנאשם בתחתיות המתחם. ב"כ הנאשם ציין כי יש להביא בחשבון לקולה גם את הנסיבות האישיות של הנאשם, אשר התחתן חדש לפני מעצרו ונולד לו לצד בזמן מעצרו. בסופה של דבר ביקש ב"כ הנאשם שבית המשפט يستפק בעונש מאסר החופף את ימי מעצרו של הנאשם המגיעים לכדי שנה בערך.

בתום שמיעת טיעוני בא כוחו מסר גם הנאשם את דבריו. הנאשם אמר כי הוא מצטער על כל האירוע. הנאשם הדגיש שהאירוע התחל בכך שהמתלוון רצה לזרוק את מפתח הכלים עלייו ולתקוף את אחיו. הנאשם טען כי כתוצאה מהאירוע הוא הפסיד כחצי מיליון שקל כיוון שבשל מעצרו הוא לא יכול לנוהל את חברת ההובלות שבבעלותו. לדברי הנאשם הוא למד לך מהאירוע והשתנה, ולראיה שבבית הסוהר הוא משתמש כתומך באסירים הסובלים מביעות נפשיות.

דין והכרעה

.5

מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

ambil שני העבירות שביצע הנאשם החריפה יותר היא העבירה של סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת (להלן - "סיכון חי אדם"), ועל כן נתרך מطبع הדברים בעבירה זו, מבלתי להתעלם לכך שה הנאשם הורשע גם בעבירת התקפה.

הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חי אדם עניינם חי אדם ושלומם של משתמשי הדרך השונים. הערך המוגן על ידי העבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות הוא שלום גופו של האדם. במקרים רבים מבוצעת העבירה של סיכון חי אדם בגין הימלטות מכוחות המשטרה. במקרים כאלו ביצוע העבירה פוגע גם בערך המוגן של אכיפת החוק בכלל, ושל השמירה על חי אכפי החוק בפרט. לא זה המקרה שלפני. בשל חשיבותם הרבה של הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חי אדם נפסק, כי ככל יש לנזר עונשים חמורים על מי שמרושעים בעבירות של סיכון חי אדם בכלל, ובנסיבות של מרדף משטרתי בפרט (ע"פ 4763/17 **וולד נ' מדינת ישראל** (29.1.18); **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14); **ע"פ 8664/19 בכר נ' מדינת ישראל** (8.3.20)).

פגיעה של הנאשם שלפני הערכים המוגנים על ידי העבירה היא חמורה, אך לא קיצונית בחומרתה, זאת לנוכח הנזקים הלא מאד חמורים שנגרמו בפועל כתוצאה מהעבירות שביצעו הנאשם.

מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

בע"פ 2336/14 **וouri נ' מדינת ישראל** (10.12.2014), סוכמו הדברים כך בנוגע לרמת הענישה הנהוגת בעבירות של סיכון חי אדם:

"**הפסיקת מורה על החמרה בענישה בעבירות סיכון חי אדם בנתיב תחבורה, ורף הענישה שנקבע לגבייה בבית משפט זה עומד על מספר שנות מאסר** (ראו, למשל, ע"פ 291/13 **אברהים נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (22.12.2013), שם צוין כי "בפסקת נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה זו"; ע"פ 12/12 8421 בן חיים נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (29.9.2013) (להלן: עניין בן חיים); ע"פ 11/11 5778 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 5 (13.9.2011)). **עונש מאסר ממשמעותי מוטל גם כשםזכיר באנשים צעירים שביצעו עבירה זו...."**
(פסקה 10 לפסק הדיון).

בהמשך לדברים אלו הובאו בעניין **וouri** מספר דוגמאות לגזר דין של 34 עד 48 חודשים מאסר, אשר נגזרו בעבירות של סיכון חי אדם ואושרו בבית המשפט העליון. עם זאת הודגש בעניין **וouri**, כי:

"**אין מדובר ברף ענישה "קובל" שאין לסתות ממנו, אלא בתוויות מדיניות כללית,** ובפועל יבחן כל עוני על יסוד נסיבותיו הפרטניות (ע"פ 12/12 6099 נסימי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.11.2012) (להלן: עניין נסימי); ע"פ 07/07 5622 מדינת ישראל נ' קרדונה, פסקה 8 (24.9.2007) (להלן: עניין קרדונה))."
(עניין **וouri** בפסקה 9 לפסק הדיון; וכן ראו - ע"פ 20/4626 **יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.21)).

בהמשך כאמור לעיל, המאשימה הפנתה בטיעונה לע"פ 15/5981 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** (5.7.16), שם גזר בית המשפט המחויז על מшиб שהורשע בעבירה של סיכון חי אדם בנסיבות של מרדף משטרתי, וכן בעבירות

נוסף, עונש של 24 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעורה של המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על 34 חודשים מאסר, זאת תוך הפניה לפסקי דין בהם נקבעו מתחמי עונשה של 3 עד 6 שנות מאסר, 42 עד 54 חודשים מאסר, ו- 30 עד 60 חודשים מאסר. המאשימה גם הפנתה לגור דין של 32 חודשים מאסר בעניין שנדון לפני (ת"פ 20-08-61473 מדינת ישראל נ' אבו חאמד (4.10.21)).

ב"כ הנאשם הפנה לעמת זאת לגור דין מקרים יותר, לרבות ע"פ 4894 סע' נ' מדינת ישראל (23.1.14), שבו נגזר על מעורר שהורשע בעבירה של סיכון חי אדם, בנסיבות של פריצת מחסום משטרתי באמצעות אופנו, עונש של 10 חודשים מאסר בפועל. יעור כי נסיבותו של מקרה זה שונות מנסיבות העניין שלפני באשר דובר שם בפריצת מחסום על ידי אופנו, להבדיל מרכיב, שלא גרמה נזק גופו כלשהו וגם לא נזק רכוש משמעותי. כן הפנה ב"כ הנאשם לעניין שנדון לפני - ת"פ 18-11-15410 מדינת ישראל נ' גית (15.9.19) - שם נגזר על הנאשם שהורשע בין היתר בעבירה של סיכון חי אדם, בנסיבות של מרדף משטרתי ופגיעה בנזק משטרה, עונש של 25 חודשים מאסר (וראו- גורי דין מקרים יחסית שפורטו בסעיף 8 לגור הדין).

הعلاה מהמקובץ הוא העונשה הנוגעת בעבירות של סיכון חי אדם היא עונשה מגוונת בהתאם לנסיבות כל עניין ועניין, אך היא כוללת בדרך כלל עונש מאסר של ממש לריצוי בפועל.

מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה

.7

נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם מצדיקות לקבוע בעניינו מתחם העונשה מקל מעט ביחס לעבירות של סיכון חי אדם בכלל, ובנסיבות של מרדף משטרתי בפרט, כל זאת מבלי להקל ראש בחומרת מעשהו של הנאשם.

הADB שיבצע הנאשם לא הייתה מתוכננת כלל. מדובר בעבירה שבוצעה בספונטניות על רקע התלהות יצרים בכਬיש. אכן, המוצאות מלמדת כי התלהות יצרים שכזו עלולה להביא לעיתים לתוצאות קשות, ול策ערנו היא אינה נדרה כלל. מדובר אם כן בנוגע שיש להילחם בו. עם זאת, אין דין חומרתה של עבירה מתוכננת, כדי חומרתה ה怯ותה יותר של עבירה לא מתוכננת.

לעת הרכבת חומרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש להביא בחשבון את הסיבות שגרמו לנאים לבצע את העבירה, ואת תרומתו של המתלוון לאירוע הפלילי (סעיפים 40 ט (א) (5) ו- (6) לחוק העונשין). כעולה מכתב האישום, המתלוון תרם את חלקו להתדרדות האירוע בכך שהוא הרראש לפגוע עם רכבו ברכבו של הנאשם, ולאחר מכן בכך שנצמד עם רכבו לרכבו הנאים ואך נגח בו. מאוחר יותר המתלוון אף הטיח את מפתח הברגים בשימוש רכבו הנאים, ואף שבר את מראת הצד של הרכב. בגין מעשים אלו עומד גם המתלוון לדין. פשיטה שאין במעשים אלו של המתלוון כדי להצדיק את התנהגותו של הנאשם, ברם יש להביא בחשבון את מעשי המתלוון במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם.

הנזק שעלול היה להוגם כתוצאה מביצוע העבירות הוא נזק גופו חמור למTELON, ואף לנושאים התמינים שהיו ברכב שלו נהדף רכב המתלוון. הלכה למעשה נגרמו למTELON נזקים לא מאד חמורים בדמות שריטות בפניו, ברגליו ובירדיו.

מתמחם העונש ההורם

.8

לנוכח האמור אני קובע כי בנסיבות העניין ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם על 12 עד 30 חודשים מאסר בפועל בתוספת עונשה נלוית.

העונש המתאים - הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

.9

במיוחד הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון לזכות הנאשם את הودאותו במיחס לו, אשר חסכה מזמןה של המאשימה ומזמןו של בית המשפט. בהודאותו של הנאשם יש משום קבלת אחריות מצדיו על מעשיו.

בדבורי בתום שמייעת הטיעונים לעונש שב הנאשם והביע צער על מעשיו. הנאשם הסביר כי כתוצאה ממשיו ומעצרו הוא הפסיד כחצי מיליון ₪ לשול העובדה שהוא לא יכול היה לנוהל את חברות ההובלות שלו. הנאשם אף ציין כי הוא עבר שינוי של ממש בכלל, ולראיה שהוא משתמש בכלא כתומר באסירים הסובלים מבעיות נפשיות.

לנאים עבר פלילי קודם, הכולל שתי הרשעות שפרטיה הובילו לעיל בסעיף 2 לגזר הדין. ההרשעה הישנה יותר, משנת 2020, רלוונטית לעניינו כיוון שהיא נסבה על עבירות אלימות אשר בוצעו אגב יוכח בכביש. על הנאשם גזר בגין אותה הרשעה עונש של 4 חודשים מאסר על תנאי. לנוכח העבירות שבנה הורשע הנאשם לפני אין מנוס מהמסקנה לפיה הנאשם לא הפיק את הליך מעונישה זו. על כן לא ניתן למקם את עונשו של הנאשם בתחום התחזית המתמחם כפי שעתר בא כוחו.

בצד העבר הפלילי האמור יש לציין כי במיוחד התעסוקתי ניהל הנאשם עד למעצרו אורח חיים נורמטיבי. במסגרת בחינת הנזק שעלול להיגרם לנאים בגין העונש שייגזר עליו יש להביא בחשבון כי שלילת רישוון הנהגה שלו תפגע ביכולתו להתפרק מסעקו. אין בכך כדי להצדיק הימנעות מוחלטת שלילית רישוון, ברם לא אגוזר על הנאשם קנס נוספת לשילילת רישוונו.

כמו כן, לא אחיב את הנאשם בתשלום פיצויים למיטלון, זאת על רקע תרומתו של המטלון לאיורע האלים.

לנוכח כל האמור אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשלוש התחזון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחום המתחם ממש.

לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים של להלן:

.10

א. 16 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירה של סיכון חי אדם בנתיב תחבורה, ו- 3 חודשים מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם בפועל אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירה אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

ג. פסילת רישון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 6 חודשים בפועל מיום שחרורו של הנאשם מהכלא.

הודיע לנאשם על זכותו לערער על פסק הדין בבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה איר תשפ"ב, 26 Mai 2022, בנסיבות הצדדים.